

Duch ?wi?ty, który dzia?a w Ko?ciele poprzez Ruchy

Spotkanie Ruchów z Ojcem ?wi?tym - Rzym, 30.05. 1998.

S?owa Jana Paw?a II skierowane do Ruchów i wspólnot Ko?cielnych

„Nagle da? si? s?ysze? z nieba szum, jakby uderzenie gwa?townego wiatru, i nape?ni? ca?y dom, w którym przebywali. Ukaza?y si? im te? j?zyki jakby z ognia, które si? rozdzieli?y, i na ka?dym z nich spocz?? jeden. I wszyscy zostali nape?nieni Duchem ?wi?tym” (Dz 2,2-3).

Kochani bracia i siostry!

Te s?owa z dziejów Apostolskich wprowadzaj? nas w serce wydarzenia Pi??dziesi?tnicy; ukazuj? nam uczniów, którzy, zgromadzeni wraz z Maryj? w Wieczerniku, otrzymuj? dar Ducha ?wi?tego. Wype?nia si? w ten sposób obietnica Jezusa i rozpoczyna czas Ko?cio?a. Od tej chwili powiew Ducha zaprowadzi uczniów Chrystusa a? po ostatnie kra?ce ziemi. Zaprowadzi ich a? do m?cze?stwa, b?d?cego m??nym ?wiadectwem danym Ewangelii. To, co wydarzy?o si? w Jerozolimie prawie dwa tysiące lat temu, powtarza si? poniek?d dzi? wieczorem na tym Placu, w centrum ?wiata chrze?cija?skiego. Tak jak wówczas Aposto?owie, tak i my gromadzimy si? w wielkim wieczerniku Pi??dziesi?tnicy, pragn?c wylania Ducha. Chcemy tu wyzna? wraz z ca?ym Ko?cio?em, ?e „jeden jest Duch, ... jeden Pan, ... jeden Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich” (por. 1 Kor 12,4-6). Taka jest atmosfera, któr? chcemy na nowo o?ywi?, b?agaj?c o dary Ducha ?wi?tego dla ka?dego z nas i dla ca?ego ludu ochrzczonych.

...

W Jerozolimie, w dzie? Pi??dziesi?tnicy prawie dwa tysiące lat temu, wobec t?umu zdumionego i drwi?cego z niezrozumia?ej przemiany w zachowaniu Aposto?ów, Piotr mówi z odwag?: „Jezusa Nazarejczyka, M??a, którego pos?annictwo Bóg potwierdzi? wam niezwyk?ymi czynami (...) przybili?cie r?kami bezbo?nych do krzy?a i zabili?cie. Lecz Bóg wskrzesi? Go” (Dz 2, 22-24). W s?owach Piotra przejawia si? samo?wiadomo?? Ko?cio?a, zbudowana na pewno?ci, ?e Jezus Chrystus ?yje, dzia?a w tera?niejszo?ci i przemienia nasze ?ycie. Duch ?wi?ty, który dzia?a? ju? podczas stworzenia ?wiata i w czasie Starego Przymierza, objawia si? przez Wcielenie i Pasch? Syna Bo?ego, i nieledwie „eksploduje” w dniu Pi??dziesi?tnicy, aby przed?u?y? w czasie i przestrzeni pos?annictwo Chrystusa Pana. W ten sposób Duch ?wi?ty tworzy Ko?ció?, jako strumie? nowego ?ycia, p?yn?cy poprzez ludzk? histori?.

Ko?cio?owi, który - wed?ug s?ów Ojców - jest miejscem „gdzie zakwita Duch” (KKK 749), Pocieszyciel podarowa? ostatnio poprzez Sobór Watykański II odnowione Zes?anie Ducha ?wi?tego, budz?c w nim nowy, nieprzewidziany dynamizm. Dzia?anie Ducha ?wi?tego za ka?dym razem nas zdumiewa. Prowokuje wydarzenia, których nowo?? osza?amia; radykalnie przemienia osoby i histori?. Takie by?o niezapomniane do?wiadczenie Powszechnego Soboru Watykańskiego II, podczas którego Ko?ció?, prowadzony przez tego? Ducha, odkry? jako swój konstytutywny element wymiar charyzmatyczny: „Duch ?wi?ty nie tylko przez sakramenty i pos?ugi u?wi?ca i prowadzi Lud Bo?y oraz cnotami go przyozdabia, ale ‘udziela’c ka?demu,

jako chce' (1Kor 12, 11) darów swoich, rozdziela mi?dzy wiernych wszelakiego stanu tak?e szczególne ?aski ... maj?ce na celu odnow? i dalsz? po?yteczn? rozbudow? Ko?cio?a" (*Lumen gentium*, 12). Aspekty instytucjonalny i charyzmatyczny s? razem równie istotne dla tworzenia Ko?cio?a i wnosz? wk?ad - cho? na ró?ne sposoby - w jego ?ycie, w dzie?o jego odnowy i u?wi?cenia Ludu Bo?ego. To z tego opatrzo?ciowego ponownego odkrycia wymiaru charyzmatycznego Ko?cio?a wywodzi si?, ju? przed Soborem i po nim, kierunek rozwoju ruchów ko?cielnych i nowych wspólnot.

Dzisiaj Ko?ció? raduje si? widz?c, jak na nowo wype?niaj? si? s?owa proroka Joela, których przed chwil? s?uchali?my: „Wylej? Ducha mojego na wszelkie cia?o...” (Dz 2,17). Wy, tutaj zgromadzeni, jeste?cie namacalnym dowodem owego „wylania” Ducha. Ruchy ró?ni? si? mi?dzy sob?, lecz s? zjednoczone wszystkie w tej samej komunii i w tym samym pos?annictwie. Niektóre charyzmaty pobudzone przez Ducha ?wi?tego wybuchaj? jak gwa?towny wichur, który porywa i poci?ga osoby na drogi nowego zaanga?owania misyjnego w radykalnej s?u?bie Ewangelii, do nieustannego g?oszenia prawdy wiary, do przyjmowania daru ?ywego nurtu tradycji i budz? w ka?dym gor?ce pragnienie ?wi?to?ci. Chc? dzisiaj wo?a? do was wszystkich, zgromadzonych tu, na Placu ?w. Piotra, i do wszystkich chrze?cijan: Otwórzcie si? ulegle na dary Ducha! Przyjmijcie pos?uszenie i z wdzi?czno?ci? charyzmaty, których Duch ?wi?ty nie przestaje udziela?! Nie zapominajcie, ?e ka?dy charyzmat dany jest dla wspólnego dobra, to znaczy dla dobra ca?ego Ko?cio?a!

Charyzmaty ze swej natury d??? do udzielania si? i rodz? „pomi?dzy lud?mi szczególnie pokrewie?stwo duchowe” (*por. Christifideles laici*, 24) i t? przyja?? w Chrystusie, która daje pocz?tek „ruchom”. Przej?cie od pocz?tkowego charyzmatu do ruchu dokonuje si? dzi?ki tajemniczej sile przyci?gaj?cej, jak? wywiera Za?o?yciel na tych, którzy pozwalaj? si? ogarn?? jego do?wiadczeniem duchowym. W ten sposób ruchy oficjalnie zatwierdzone przez w?adz? ko?cieln? jawi? si?, jako formy samo urzeczywistnienia i odzwierciedlenie jedyne Ko?cio?a. Ich narodziny i rozprzestrzenienie stanowi w ?yciu Ko?cio?a nowo?? nieoczekiwan?, niekiedy wr?cz rewolucyjn?. Fakt ten nie mó? nie wywo?a? w?tpliwo?ci, nieporozumie? i napi??; niekiedy przynosi? zarozumia?o?? i brak umiaru z jednej strony, a uprzedzenia i zastrze?enia z drugiej. By? to dla ruchów okres próby ich wierno?ci, wa?na okazja dla wykazania autentyczno?ci ich charyzmatów. Dzi? otwiera si? przed wami nowy etap: etap ko?cielnej dojrza?o?ci. Nie znaczy to, ?e wszystkie problemy zosta?y ju? rozwi?zane. Jest to raczej wyzwanie, droga do przebycia. Ko?ció? oczekuje od was „dojrza?ych” owoców komunii i zaanga?owania.

W naszym ?wiecie, cz?sto zdominowanym przez zlaicyzowan? kultur?, która tworzy i reklamuje modele ?ycia bez Boga, wiara wielu ludzi jest wystawiana na ci??k? prób?, nierzadko zostaje przyt?umiona i zgaszona. Wida? wi?c piln? konieczno?? skutecznego g?oszenia Ewangelii oraz solidnej i pog??bionej formacji chrze?cija?skiej. Jak?e potrzeba dzi? dojrza?ych chrze?cija?skich osobowo?ci, ?wiadomych swojej to?samo?ci chrzcielnej, swego powo?ania i pos?annictwa w Ko?ciele i w ?wiecie! Jak?e potrzeba ?ywych wspólnot chrze?cija?skich! I oto pojawiaj? si? ruchy i nowe wspólnoty ko?cielne: s? one odpowiedzi?, dawan? przez Ducha ?wi?tego, na dramatyczne wyzwania ko?ca tysi?clecia. S? one - wy jeste?cie - opatrzo?ciow? odpowiedzi?! Prawdziwe charyzmaty musz? zd??a? do spotkania z Chrystusem w Sakramentach. Rzeczywisto?ci ko?cielne, do których nale?ycie pomog?y wam odkry? na nowo

rzeczywisto?? chrzcieln?, doceni? dary Ducha otrzymane podczas bierzmowania, powierzy? si? mi?osierdziu Bo?emu w Sakramencie Pojednania i rozpozna? w Eucharystii ?ród?o i szczyt ca?ego chrze?cija?skiego ?ycia. Dzi?ki temu intensywnemu ko?cielnemu do?wiadczeniu zrodzi?y si? te? wspania?e chrze?cija?skie rodziny, otwarte na ?ycie, prawdziwe „ko?cio?y domowe”; rozkwit?o wiele powo?a? do kap?a?stwa ministerialnego i do ?ycia zakonnego, jak te? do nowych form ?ycia ?wieckiego, inspirowanych radami ewangelicznymi. W ruchach i nowych wspólnotach nauczyli?cie si?, ?e wiara nie jest abstrakcyjn? teori? ani ulotnym uczuciem religijnym, ale nowym ?yciem w Chrystusie, wzbudzonym przez Ducha ?wi?tego.

Jak zachowa? i zagwarantowa? autentyczno?? charyzmatu? W tym wzgl?dzie jest rzecz? podstawow?, aby ka?dy ruch podda? si? ocenie kompetentnej w?adzy ko?cielnej. Z tego powodu ?aden charyzmat nie mo?e czu? si? zwolniony od podporz?dkowania si? Pasterzom Ko?cio?a. Sobór ujmuje to jasno: „S?d o ich (charyzmatów) autentyczno?ci i o w?a?ciwym wprowadzaniu ich w czyn nale?y do tych, którzy s? w Ko?ciele prze?o?nymi i którzy szczególnie powo?ani s?, by nie gasi? Ducha, lecz do?wiadcza? wszystkiego i zachowywa? to, co dobre (por. 1 Tes 5,12 i 19-21)” (*Lumen gentium*, 12). To daje niezb?dn? gwarancj?, ?e droga, któr? pod??acie, jest s?uszn! W?ród zamieszania, jakie panuje w dzisiejszym ?wiecie, ?atwo jest pob??dzi?, zda? si? na iluzje. Niech wi?c w formacji chrze?cija?skiej, prowadzonej w ruchach, nigdy nie zabraknie elementu ufego pos?usze?stwa biskupom, nast?pcom Aposto?ów, pozostaj?cym w komunii z nast?pc? ?w. Piotra! Znacnie kryteria charakteru ko?cielnego zrzesze? laikatu, zawarte w Adhortacji Apostolskiej *Christifideles laici* (por. n. 30). Prosz? was, by?cie dostosowywali si? zawsze do nich z wielkoduszno?ci? i pokor?, w??czaj?c wasze do?wiadczenia w rzeczywisto?? Ko?cio?a lokalnego i parafii, i pozostaj?c zawsze w komunii z Pasterzami, uwa?ni na ich wskazania.

Jezus powiedzia?: „Przyszed?em ogie? rzuci? na ziemi? i jak?e bardzo pragn?, ?eby on ju? zap?on??!” (?k 12,49). Podczas gdy Ko?ci? przygotowuje si? by przekroczy? próg trzeciego tysieclecia, przyjmijmy zaproszenie Pana, aby Jego ogie? rozpali? si? w naszym sercu i w sercach braci. Dzisiaj, z tego Wieczernika, jakim jest Plac ?w. Piotra, wznosi si? wielka modlitwa: Przyb?d? Duchu ?wi?ty, przyjd? i odnów oblicze ziemi! Przyjd? ze swoimi siedmioma darami! Przyjd? Duchu ?ycia, Duchu prawdy, Duchu komunii i mi?o?ci! Ko?ci? i ?wiat potrzebuj? Ciebie. Przyjd? Duchu ?wi?ty i uczy? coraz bardziej owocnymi charyzmaty, których udzieli?e?. Podaruj swoim dzieciom, tu zebranych, now? si?? i zapa? misyjny. Otwórz ich serca, o?yw ich chrze?cija?skie zaanga?owanie w ?wiecie. Uczy? z nich odwa?nych g?osicieli Ewangelii, ?wiadków Chrystusa Zmartwychwsta?ego, Odkupiciela i Zbawiciela cz?owieka. Umocnij ich mi?o?? i ich wierno?? Ko?cio?owi. Kierujemy nasze spojrzenie ku Maryi, pierwszej uczennicy Chrystusa, Oblubienicy Ducha ?wi?tego i Matce Ko?cio?a, która towarzyszy?a Aposto?om w czasie pierwszego Zes?ania Ducha ?wi?tego, aby swoim *Fiat* pomog?a nam nauczy? si? uleg?o?ci wobec g?osu Ducha ?wi?tego. Dzisiaj, tu, na tym Placu, Chrystus powtarza ka?demu z nas: „Id?cie na ca?y ?wiat i g?o?cie Ewangeli? wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15). On liczy na ka?dego z was, Ko?ci? liczy na was. „Oto Ja - zapewnia Pan - jestem z wami przez wszystkie dni, a? do sko?czenia ?wiata” (Mt 28,20). Amen!